

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectura Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniæ Agrippinæ, 1653

Art. I. Analogia I. inter Spem & Parietem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46065)

ARTICULUS I.

ANALOGIA I.

Inter Spem & Parietem.

QUEMADMODUM in domo parietes è funda-
 mento surgunt, ita Spes ex Fide, quæ est fun-
 damentum ædificii spiritualis, nascitur. Do-
 cet id S. Thomas scholasticè, secunda-secunde
 quæst. xvii. art. vii. ubi ad quæsitum: *Vtrum Spes precedat
 fidem?* Respondet probatque, Fidem priorem esse ori-
 gine, quàm sit Spes: ex fide autem oriri Spem. Re-
 cte enim Augustinus in Enchiridio cap. viii. *Quid sperari po-
 test, quod non creditur?* Et adfert S. Thomas illud
 Matthæi i. *Abraham genuit Isaac*, id est, *Fide
 Spem*, ut inibi Glossa exponit. Per fidem enim in-
 notescit quid sperare possimus. Et universè dictum est
 à Paulo Apostolo, *Accedentem ad DEUM oportet credere*. Ita-
 que primò jacitur fundamentum, quod est fides, ex hac
 Spes exurgit, ut ex illo paries. Quando ad Religionem
 Christianam aspirans, nondum sacris nostris initiatus,
 paulatim, post catechesin, DEUM esse, & liberatorem
 hominum esse, & gloriam sempiternam diligentibus se-
 paravisse, credit; mox sperare incipit, ejus benignitate,
 & misericordia, se aliquando, si baptizatus fuerit, &
 præcepta DEI servaverit, per opera bona, veluti per gra-
 dus quosdam ad eam gloriam perventurum. Idem, jam
 Christianus factus, si fide firmiter credat, DEUM ex nihil-
 lo homines ad imaginem suam creasse, non ut damna-
 ret, sed ut salvaret, & gloriæ suæ participes faceret. Præ-
 terea, DEUM homine in peccatum lapsa, Filium è sinu
 suo

suo unicum misisse, ut natura humana adsumta, hominem redimeret, pro eo satis faceret, ut amicum ac filium, & consequenter, hæredem regni cœlestis constitueret. Denique, si credat, DEUM ita peccatores diligere, ut pro iis voluerit in humana carne, mortem, post crudelissima tormenta, pati, & animam pro iis ponere. DEUM velle omnes homines salvos fieri: omnibus, quotquot sunt, erunt, fuerunt, hominibus, certa ad consequendam salutem, eaquæ sufficientia media dedisse. Misericordiam DEI & merita Christi Salvatoris esse infinities majora, quàm sit gravitas peccatorum totius mundi: immò, hominum omnium enormia & gravissima scelera ad misericordiam DEI, & merita Redemptoris, esse instar guttulæ decidentis aquæ ad immensum ignem: quocirca quàm facilè immensus ignis absumentillum aquæ, tam facile misericordiam Dei absumere omnia peccata mundi, Christi Passione & Morte interveniente, dummodò homines ex parte sua cum divina gratia se disponant & de peccatis suis doleant.

Itaque ponatur, unum aliquem è numero fidelium reperiri, qui solus tam multa, tamquæ gravia crimina perpetraverit, quàm omnes simul homines à mundo condito, ad finem usque commiserunt, & committent; istamen, si ex animo doleret de commissis, quod divinam Majestatem, suum summum bonum, per illa offendisset, & firmiter statueret in posterum ab iis abstinere, statim per Christi Domini merirum delerentur omnia, & filius DEI adoptivus, ac regni cœlestis hæres efficeretur, eatenus inimicus, & exclusivissimus. Hæc qui credit, & fide divina, cui non potest subesse falsum. credit, nonne illicò Spē concipit gratiæ, remissionis peccatorum, filiationis, tandemquæ futuræ gloriæ? Ex Fide igitur, ut ex fundamento, paries Spei, ac murus fiduciæ

exurgit, ut docet S. Augustinus. A quo id acceperunt Doctores Scholastici, (a) inter quos S. Bonaventura, qui cum ceteris adfirmat, Fidem esse similem fundamentum reliquam molem sustentanti in ædificio spirituali, Spem Parieti exurgenti & erigenti, Caritatem Tecto contingenti & consummanti.

(a) S. Thomas 2. 2. q. 17. Valentia disp. 2. q. 1. p. 2. Malderus an. 7. & 8.

ARTICVLVS II.

ANALOGIA II.

Inter Spem & Parietem.

EST etiam similis Muro, aut Parieti Spes, quod ille ædificium cingit, & à malorum incurſu tuetur: unde Poëtis pro tutelâ ponitur. decantatum est illud Seneca

Tu praſidium Phrygiſiſis.

Tu Murus eras.

Id verò etiam facit Spes, quæ virtutes, nempe alias Deum Sapientiæ partes ſuo ambitu complectitur, & ad verſariorum impetum repellit. Agnovit hoc Spei officium Ioannes Caſſianus, qui ex ſententia Abbatis Chæremonis ita differit: (a) Tria ſunt, quæ faciunt homines à vitiiſ temperare: ſcilicet, aut Metus gehennæ ſive præſertium legum; aut Spes, atque deſiderium regni cœlorum; aut Affectus boni ipſius, amorque virtutum. Nam Timor ita mali contagium legitur execrari: Timor Domini odit malitiam. Spes vitiorum omnium excludit incurſum; nimirum, quia veluti paries ambit ſperantem.

(a) Collat. 11. cap. 6.